Europaparlamentet
2024-2029

Fiskeriutskottet

2024/2126(INI)

16.12.2025

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om effekterna av genomförandet av direktiv 2014/89/EU om havsplanering för fisket i utvalda fångst- och havsområden
(2024/2126(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Stéphanie Yon-Courtin

INNEHÅLL

Sida

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER 3

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION 5

BILAGA: FÖRKLARING OM SYNPUNKTER.....13

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER

Slutsatser om genomförandet av direktivet

Ojämna framsteg och styrningsutmaningar:
Genomförandet av havsplaneringsdirektivet har varit ojämnt och ofullständigt. Innehållet i havsplaneringsplanerna varierar avsevärt mellan medlemsstaterna på grund av olika tillvägagångssätt när det gäller planernas bindande karaktär och styrning.

Inverkan på fiske och vattenbruk:
Havsplaneringsdirektivet har inte medfört några betydande fördelar för fisket. Fiskeverksamheten omfattas av geografiska begränsningar, konkurrerande användningsområden, flyttning av flottor och ökat tryck på resterande fångstområden. Det småskaliga fisket är särskilt sårbart. Vattenbruket har förbättrats marginellt men kämpar fortfarande med betungande tillståndsförfaranden, brist på särskilda zoner och inkonsekvent erkännande i medlemsstaterna.

Berörda parters engagemang och den sociala dimensionen:
Även om de berörda parternas engagemang har förbättrats är det fortfarande begränsat. Fiskare och kustsamhällen beklagar bristen på tidigt och meningsfullt deltagande i havsplaneringsprocesser, jämfört med starkare sektorer såsom havsbaserad energi och sjöfart.

Luckor i datainsamlingen och tekniska hinder:
Det effektiva genomförandet av havsplaneringen påverkas av bristen på harmoniserade data och tillräckliga resurser för datainsamling och forskning, vilket gör det svårt att tillämpa en ekosystembaserad strategi och på lämpligt sätt integrera fiske och vattenbruk i ramarna för havsplanering.

Gränsöverskridande samordning:
Samarbetet mellan medlemsstaterna och med tredjeländer är fortfarande begränsat. Initiativ som Nordsjöinitiativet (GNSBI) utgör visserligen positiva steg, men det saknas fortfarande en bredare gränsöverskridande och havsområdesbaserad planering.

Föredragandens rekommendationer

Stärkt lagstiftningsmässig samstämmighet:
Havsplaneringsdirektivet måste anpassas bättre till relaterad EU-lagstiftning, särskilt ramdirektivet om en marin strategi, den gemensamma fiskeripolitiken och ramdirektivet om vatten, för att säkerställa ett konsekvent och effektivt genomförande.

En balanserad och mångsidig strategi:
Havsplaneringen bör anta en fleranvändningsstrategi som minskar konflikter och säkerställer att fiske och vattenbruk inte utesluts från havsområdet. Prioriterade zoner för fiske och vattenbruk bör fastställas, där så är möjligt, anpassade till olika flottsegment och havsområden, på grundval av tillförlitliga vetenskapliga och socioekonomiska bedömningar.

Inkluderande styrning och engagemang från berörda parter:
Medlemsstaterna bör säkerställa ett systematiskt och tidigt deltagande av alla berörda parter, inbegripet småskaliga fiskare och kustsamhällen. Modeller för gemensam förvaltning bör främjas, liksom lokalt ledd utveckling och lokala aktionsgrupper.

Gränsöverskridande samarbete och havsområdessamarbete:
Kommissionen och medlemsstaterna bör övergå från nationella planer till havsområdesstrategier, utveckla makroregionala planeringsramar och stärka samarbetet med angränsande kuststater.

Investeringar i data och forskning:
Betydande resurser bör anslås för datainsamling och vetenskaplig forskning. Förbättrade data kommer att möjliggöra evidensbaserad planering och säkra fiskets och vattenbrukets plats inom ramarna för havsplanering.

Översyn av havsplaneringsdirektivet:
Den kommande europeiska världshavspakten bör leda till en översyn av havsplaneringsdirektivet och inrätta en enhetlig ram för att förbättra samordningen mellan befintlig lagstiftning, införa mer bindande och mätbara mål och förbättra lands- och havsplaneringen.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om effekterna av genomförandet av direktiv 2014/89/EU om havsplanering för fisket i utvalda fångst- och havsområden
(2024/2126(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering[1] (havsplaneringsdirektivet),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektivet om en marin strategi)[2],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG[3] (förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004[4],

– med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter[5] (habitatdirektivet),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar[6] (fågeldirektivet),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 juni 2025 *Den europeiska världshavspakten* (COM(2025)0281),

– med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2021 om inverkan på fiskerisektorn av havsbaserade vindkraftsparker och andra system för förnybar energi[7],

– med beaktande av sin resolution av den 9 maj 2023 om gemensam fiskeriförvaltning i EU och fiskerisektorns bidrag till genomförandet av förvaltningsåtgärder[8],

[1] EUT L 257, 28.8.2014, s. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
[2] EUT L 164, 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
[3] EUT L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
[4] EUT L 247, 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
[5] EUT L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
[6] EUT L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
[7] EUT C 99, 1.3.2022, s. 88.
[8] EUT C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.

– med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2024 om nuläget i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och framtidsutsikterna[9],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 maj 2021 *Strategiska riktlinjer för ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU för perioden 2021–2030* (COM(2021)0236),

– med beaktande av briefingdokumentet *Fisheries in Maritime Spatial Planning* (Fiske och fysisk planering i kust- och havsområden), som parlamentets generaldirektorat för parlamentarisk utredning och analys offentliggjorde i oktober 2025,

– med beaktande av studien *Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on Fisheries in Selected Fishing Areas and Sea Basins* (Genomförandet av havsplaneringsdirektivet: Effekterna för fisket i utvalda fångst- och havsområden), som parlamentets generaldirektorat för parlamentarisk utredning och analys offentliggjorde i december 2025,

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen samt artikel 1.1 e i och bilaga 3 till talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,

– med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A10-0000/2025), och av följande skäl:

A. Ökad konkurrens om tillträde till havsområdet från olika verksamheter och sektorer, såsom fiske, vattenbruk, sjötransport, sjöfart, havsbaserad förnybar energi, naturskydd, kustturism, undervattenskablar och rörledningar eller försvar, leder till ökade konflikter om användningen av havsområdet.

B. EU:s havsplaneringsdirektiv fastställer en gemensam ram för hur medlemsstaterna ska organisera användningen av sina marina vatten och syftar till att främja en hållbar utveckling av den blå ekonomin och till att minska konflikter mellan sektorer.

C. Havsplaneringsdirektivet bidrar till miljöskyddet genom att främja en hållbar användning av havsområdet och föreskriver att medlemsstaterna måste tillämpa en ekosystembaserad strategi.

D. Havsplaneringsdirektivet är nära kopplat till genomförandet av annan EU-lagstiftning och internationella rättsliga instrument, såsom ramdirektivet om en marin strategi, förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, habitat- och fågeldirektiven, ramdirektivet för vatten[10] och det globala Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald.

E. Efter antagandet av havsplaneringsdirektivet var de 22 medlemsstater som har en kustlinje skyldiga att utse behöriga myndigheter senast 2016 och anta nationella havsplaner för sina marina vatten senast den 31 mars 2021.

[9] EUT C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.
[10] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

F. 20 av de 22 medlemsstater som har en kustlinje har hittills antagit havsplaner, och flera håller nu på att se över dem.

G. Vid utarbetandet av havsplaner måste medlemsstaterna beakta miljömässiga, ekonomiska, sociala och säkerhetsrelaterade aspekter, samspelet mellan land och hav samt gränsöverskridande samarbete, och säkerställa att alla berörda parter deltar.

H. Graden av genomförande av havsplaneringsdirektivet varierar avsevärt från en medlemsstat till en annan på grund av skillnader i administrativa strukturer och styrningsstrukturer, från lokala till mer centraliserade system.

I. Havsplanerna varierar kraftigt i fråga om art och innehåll, eftersom havsplaneringsdirektivet inte är bindande och ger medlemsstaterna stor flexibilitet när det gäller dess genomförande.

J. Det finns ett stort behov av havsplanering i områden med hög koncentration av verksamhet och ett begränsat havsområde, såsom Engelska kanalen eller Östersjön.

K. Fiskeri- och vattenbrukssektorerna är under press från framväxande sektorer inom den blå ekonomin, såsom havsbaserad förnybar energi, och påverkas av marina bevarandeåtgärder.

L. Den ökande förlusten av fångstområden leder till att fiskeverksamheten flyttas, att fisketrycket och konkurrensen mellan flottorna ökar och att vissa segment försvinner, särskilt inom det småskaliga fisket.

M. Havs- och kustområden drabbas av konsekvenserna av klimatförändringar, föroreningar och marint skräp, som också påverkar verksamheter med anknytning till havet, den marina biologiska mångfalden och fiskeresurserna.

N. Yrkesverksamma på sjön, såsom fiskare, kan utsättas för vissa risker eller faror i anslutning till fartygssäkerhet eller exponering för vissa typer av olaglig handel längs sjöfartsleder.

O. Många av havsplanerna omfattar endast havsområden och inbegriper inte samspelet mellan land och hav.

P. Genomförandet av en ekosystembaserad strategi är otillräckligt eller saknas, eftersom många medlemsstater har svårt att tillämpa den i praktiken och anpassa kraven i havsplaneringsdirektivet till kraven i annan lagstiftning, såsom den gemensamma fiskeripolitiken eller ramdirektivet om en marin strategi.

Q. Datainsamling och harmonisering är avgörande för att fastställa hur fiske och vattenbruk inkluderas i havsplaneringen.

Genomförandet av havsplaneringsdirektivet och dess inverkan på fiske och vattenbruk

1. Europaparlamentet betonar att havsplaneringsdirektivet visserligen utgör en relevant sektorsövergripande ram för samarbete, men att det har genomförts ojämnt i olika i medlemsstater.

2. Europaparlamentet välkomnar att vissa medlemsstater har kommit långt i genomförandet av havsplaneringsdirektivet, med integrerade nationella strategier, särskilda organ och handlingsplaner för havsområden.

3. Europaparlamentet konstaterar att havsplaner är rättsligt bindande i vissa medlemsstater och rådgivande i andra. Parlamentet betonar att genomförandet i medlemsstaterna ofta hindras av institutionell segmentering, fragmenterad styrning och otillräckliga rättsliga mekanismer.

4. Europaparlamentet betonar att genomförandet av och effektiviteten hos havsplaneringen varierar kraftigt mellan EU:s havsregioner, där vissa regioner, såsom Östersjön eller Nordsjön, till stor del omfattas av havsplaner, medan andra, såsom Medelhavet, i avsevärt mindre utsträckning omfattas av planering.

5. Europaparlamentet välkomnar Nordsjöinitiativet (GNSBI), som sammanför medlemsstater och länder utanför EU i syfte att uppnå större anpassning och samordning av havsplaner.

6. Europaparlamentet betonar att gränsöverskridande initiativ fortfarande är begränsade och att effektiv samordning saknas, vilket hämmar insatserna för att ta itu med gemensamma utmaningar i sammankopplade marina regioner. Parlamentet beklagar djupt svårigheterna när det gäller samarbete på området för havsplanering mellan medlemsstater och länder utanför EU, särskilt angränsande kuststater.

Fördelar med havsplanering för fiske och vattenbruk

7. Europaparlamentet beklagar att den nuvarande rättsliga ramen för havsplanering inte i tillräcklig utsträckning har gett de förväntade fördelarna för fisket. Parlamentet konstaterar att havsplaneringen inte i någon större utsträckning har bidragit till att förbättra förutsägbarheten och stabiliteten för fiskeverksamheten. Parlamentet betonar bristen på mätbara indikatorer för fisket i havsplaneringen.

8. Europaparlamentet betonar att den rättsliga ramen för havsplanering visserligen medför marginella fördelar för vattenbruket, men att det krävs förbättringar när det gäller fastställande av havsområden, erkännande av sektorn, gränsöverskridande samstämmighet, rättssäkerhet och licensiering.

9. Europaparlamentet betonar att målet att minimera konflikter mellan de olika sektorerna och användarna av havet inte har uppnåtts i någon större utsträckning, särskilt när det gäller fiske och vattenbruk.

10. Europaparlamentet betonar att konflikterna om användningen av havsområdet varierar beroende på vilken typ av fiskeri- och vattenbruksverksamhet som berörs, och att sådana verksamheter också kan konkurrera med varandra om havsområdet. Parlamentet betonar att de största konflikter som påverkar fisket är förlusten av fiskeområden på grund av uteslutning av havsområden, tillträdesbegränsningar, konkurrens om tillträde och geografisk fragmentering, medan de största konflikterna som påverkar vattenbruket är överlappningar i zonindelningen, miljöproblem och fångstkonkurrens.

11. Europaparlamentet betonar att fisket inte gynnas av prioriterade eller särskilda områden och ofta måste bedrivas i icke tilldelade havsområden. Parlamentet konstaterar att vattenbruk i princip är lämpligare för reserverade områden, men att tillvägagångssätten varierar kraftigt mellan medlemsstaterna och att tillståndsförfarandena ofta är betungande.

12. Europaparlamentet betonar att även om vissa medlemsstater har inrättat fleranvändningszoner genomförs strategin främst genom ett projektbaserat tillvägagångssätt. Parlamentet betonar att en fleranvändningsstrategi har visat sig vara mycket svår att genomföra för vissa verksamheter, särskilt mellan fiske, skydd av den biologiska mångfalden och havsbaserad förnybar energi. Parlamentet noterar att en fleranvändningsstrategi också ger upphov till försäkrings- och säkerhetsproblem för fiskare och yrkesverksamma inom vattenbruket.

13. Europaparlamentet välkomnar framgångsrika exempel på samlokalisering av verksamheter, såsom fast eller flytande infrastruktur för havsbaserad vindkraft som också kan användas för att utveckla vattenbruk och skaldjursodling, livsmiljöer för marina djur och växter eller regenerativ verksamhet.

14. Europaparlamentet betonar att samordningen mellan land och hav fortfarande är en allvarlig svaghet i genomförandet av havsplanering.

Berörda parters deltagande och datainsamling

15. Europaparlamentet betonar att berörda parters och kustsamhällens deltagande i processen för havsplanering har ökat men att det fortfarande är begränsat. Parlamentet beklagar att detta deltagande ofta saknar tidigt och formellt engagemang och samråd, vilket ger begränsade möjligheter till verkligt inflytande över planeringsbeslut.

16. Europaparlamentet noterar goda exempel på berörda parters deltagande i vissa medlemsstater, såsom nationella samråd och deltagandeprocesser. Parlamentet beklagar dock avsaknaden av bindande bestämmelser för berörda parters deltagande. Parlamentet noterar att detta hindrar fiskare och yrkesverksamma inom vattenbruket från att delta i samråds- och beslutsprocesser.

17. Europaparlamentet betonar att fiske och vattenbruk ofta överskuggas av andra kraftfullare eller ekonomiskt viktigare sektorer, såsom havsbaserad energi. Parlamentet beklagar djupt att vissa sektorer och aktörer ofta kringgår samrådsprocesser, på bekostnad av mindre organiserade aktörer, såsom småskaliga fiskare.

18. Europaparlamentet beklagar bristen på harmoniserade och jämförbara data om tillståndet i haven, fiskeresurserna och klimatförändringarnas effekter samt bristen på korrekta socioekonomiska data. Parlamentet betonar bristen på harmonisering mellan medlemsstaternas datainsamlingssystem.

19. Europaparlamentet betonar att bristande överensstämmelse mellan data, såsom inkompatibla geospatiala baslinjer, och tidsmässig obalans, såsom distinkta översynscykler för havsplaner, hindrar genomförandet av en enhetlig havsplanering och en ekosystembaserad strategi.

Rekommendationer

20. Europaparlamentet betonar behovet av en mer holistisk strategi och bättre samordning mellan relevant EU-lagstiftning, särskilt mellan havsplaneringsdirektivet och ramdirektivet om en marin strategi, för att säkerställa ett konsekvent och effektivt genomförande av havsplaneringen.

21. Europaparlamentet anser att havsplaner bättre bör återspegla fysiska, miljömässiga och socioekonomiska behov samt varje havsområdes särdrag. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör stärka samordningen mellan markanvändningsmyndigheter och havsmyndigheter när de utformar och genomför havsplaner.

22. Europaparlamentet efterlyser genomförandet av en balanserad fleranvändningsstrategi för havsplanering, i syfte att minimera de negativa effekterna på fiske och vattenbruk och se till att dessa verksamheter inte utesluts från havsområdet. Parlamentet anser att utvecklingen av vissa verksamheter med anknytning till den blå ekonomin inte får ske på bekostnad av produktionen av fisk och skaldjur, livsmedelssuveräniteten och bevarandet av den marina biologiska mångfalden.

23. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka stödet för fiske i havsplaneringen. Parlamentet stöder inrättandet av tydliga geografiska zoner och prioriterade zoner för fiske, anpassade till olika flottsegment och fiskeresurser samt havsområden och baserade på tillförlitliga vetenskapliga och socioekonomiska bedömningar.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare integrera vattenbruk och skaldjursodling i havsplaneringen och att erkänna de ekosystemtjänster som tillhandahålls genom lågtrofiskt vattenbruk. Parlamentet efterlyser utseendet av särskilda havsområden för utveckling av vattenbruk inom ramen för havsplaneringen. Parlamentet efterlyser förenklade tillståndsförfaranden och en minskning av de rättsliga hindren för utvecklingen av dessa verksamheter.

25. Europaparlamentet betonar behovet av en transparent flerpartsstyrning inom havsplaneringen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa ett tidigt, systematiskt, meningsfullt och kontinuerligt deltagande av berörda parter i havsplaneringsprocesser och slutresultat, och att inkludera transparent återkoppling om hur de berörda parternas synpunkter används i beslutsfattandet. Parlamentet efterlyser en rättvis behandling av alla berörda parter och kustsamhällen.

26. Europaparlamentet anser att gemensam förvaltning bör vara modellen för styrning och beslutsfattande inom havsplaneringen. Parlamentet betonar fördelarna med denna modell, som möjliggör direkt deltagande av berörda parter, bättre förvaltning av fiskeresurserna, utbyte av bästa praxis och en strategi som är anpassad till lokala förhållanden.

27. Europaparlamentet betonar fördelarna med nedifrån-och-upp-strukturer för genomförandet av lokal havsplanering, såsom lokalt ledd utveckling och lokala aktionsgrupper.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja kapacitetsuppbyggnad hos berörda parter, särskilt småskaliga fiskare och deras organisationer, och kustsamhällen, så att de är bättre rustade att delta i offentliga samråd och beslutsprocesser som rör havsplanering.

29. Europaparlamentet betonar att man vid fastställandet av områden avsedda för havsbaserad förnybar energi eller för skydd av marina ekosystem måste ta hänsyn till inverkan på fiske och vattenbruk. Parlamentet insisterar på behovet av att systematiskt genomföra kumulativa miljömässiga och socioekonomiska konsekvensbedömningar och att säkerställa att de berörda yrkesutövarna, särskilt fiskare när det gäller projekt för vindkraftsparker till havs, informeras i förväg och rådfrågas på obligatorisk basis innan beslut fattas. Parlamentet kräver i detta sammanhang att man genomför utvärderingar av hur befintliga vindkraftsparker till havs påverkar fiskeresursernas tillstånd.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja en mer gränsöverskridande och havsområdesbaserad strategi när det gäller havsplanering genom att främja befintliga initiativ, såsom GNSBI. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med angränsande kuststater delta i regionala plattformar för gemensam förvaltning, med kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö (även kallad Helsingforskommissionen eller Helcom) som förebild.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att övergå från nationella planer till planer som är mer inriktade på havsområden och att i förekommande fall utveckla makroregionala planeringsstrategier, inbegripet gemensamma havsplaner. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och länder utanför EU, särskilt angränsande kuststater, att fördjupa sitt samarbete på området för havsplanering.

32. Europaparlamentet efterlyser en integrering av åtgärder för begränsning av klimatförändringar och naturbaserade lösningar i havsplaneringen, i syfte att ta itu med frågor som påverkar fisket och vattenbruket, såsom kusterosion, stigande temperaturer, havsförsurning och föroreningar.

33. Europaparlamentet betonar behovet av att anslå betydande resurser till datainsamling och vetenskaplig forskning samt att förbättra utbytet av data och samordningen mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser att mer standardiserade och harmoniserade data och metoder kommer att bidra till att säkra fiskets och vattenbrukets plats i havsplaneringen. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av att ta fram och uppdatera vetenskapliga data om klimatförändringarnas inverkan på fiskeresurserna, särskilt när det gäller förändringar i eller förflyttningar av fiskbestånd.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka genomförandet av havsplaneringsdirektivet. Parlamentet anser att nästa utvärderingsrapport om havsplaneringsdirektivet bör fokusera på de geografiska konsekvenserna för fiske och vattenbruk, berörda parters deltagande och gränsöverskridande samarbete, och ge rekommendationer om hur havsplaneringsdirektivet skulle kunna leda till bättre resultat när det gäller miljömässig, social och ekonomisk hållbarhet.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att konsolidera den europeiska havsplaneringsplattformen genom att ge exempel på havsplaneringsprojekt, kartläggningsverktyg och god praxis. Parlamentet uppmanar i detta avseende med kraft medlemsstaterna att i högre grad utnyttja denna plattform när de utarbetar sina havsplaner.

36. Europaparlamentet stöder översynen av havsplaneringsdirektivet som en del av den europeiska världshavspakt som förväntas under 2026. Parlamentet anser att denna översyn bör fastställa en enhetlig ram för att förbättra samordningen mellan den befintliga lagstiftningen och regelverket genom att rationalisera överlappande bestämmelser, anpassa mål, införa mer bindande och mätbara mål i havsplaner, förbättra samstämmigheten mellan havsplanering och fysisk planering på land och införa gemensamma förvaltningsverktyg. Parlamentet anser att översynen av havsplaneringsdirektivet också bör fördjupa den gränsöverskridande fleranvändningsstrategin och berörda parters deltagande.

37. Europaparlamentet anser att den kommande översynen av havsplaneringsdirektivet bör åtföljas av en handlingsplan och särskilda finansiella resurser, särskilt inom nästa fleråriga budgetram.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut integrera havsplaneringen i utvecklingen av sin vision 2040 för fiske och vattenbruk och att koppla dessa initiativ till slutsatserna av utvärderingen av den gemensamma fiskeripolitiken.

°

° °

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

BILAGA: FÖRKLARING OM SYNPUNKTER

Föredraganden förklarar, i enlighet med artikel 8 i bilaga I till arbetsordningen, att hon i sitt betänkande har inkluderat synpunkter i frågor rörande ärendet som hon har mottagit från följande företrädare för intressegrupper som omfattas av tillämpningsområdet för det interinstitutionella avtalet om ett obligatoriskt öppenhetsregister[1] eller företrädare för offentliga myndigheter i tredjeländer, inbegripet deras diplomatiska beskickningar och ambassader, i samband med att förslaget till betänkande utarbetades:

1. Företrädare för intressegrupper som omfattas av tillämpningsområdet för det interinstitutionella avtalet om ett obligatoriskt öppenhetsregister
- Seas at Risk - WWF European Policy Office - Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins - Comité National de la Conchyliculture - European Molluscs' Producers Association - Régions de France - North Sea Advisory Council - European Commission's DG for Maritime Affairs and Fisheries (MARE) - Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) - Fórum Oceano - IUCN
2. Företrädare för offentliga myndigheter i tredjeländer, inbegripet deras diplomatiska beskickningar och ambassader

Ovanstående förteckning upprättas uteslutande på föredragandens ansvar.

I den mån fysiska personer identifierats med namn, befattning eller båda i förteckningen förklarar föredraganden att de berörda fysiska personerna tillsänts Europaparlamentets meddelande om skydd av personuppgifter nr 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), i vilket villkoren för behandlingen av deras personuppgifter och rättigheterna i samband med denna behandling fastställs.

[1] Interinstitutionellt avtal av den 20 maj 2021 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om ett obligatoriskt öppenhetsregister (EUT L 207, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).